

Kantaja esittää lisäksi, että vastaaja jätti noudattamatta varainhoitoasetuksen 100 artiklan 2 kohdan säännöksiä kahdella tapaa, sillä se ei noudattanut perusteluvollisuuttaan, koska se ei esittänyt riittäviä perusteita tai selvityksiä kantajalle. Erityisesti valitun tarjouksentekijän ominaisuuksista ja suhteellisista eduista ei annettu riittävästi tietoa. Kantajan tarjoukseen tehtiin kunkin perusteen osalta vain lyhyt tekninen huomautus, kun taas voitaneen tarjouksentekijän osalta mainittiin vain, että sen tarjousta pidettiin laadultaan parempana.

Kolmanneksi kantaja väittää, että vastaaja ei turvannut kaikkien tarjouksentekijöiden tasapuolista kohtelua, kun se kutsui ne tutustumaan tiloihinsa, koska tämä toimi ei antanut niille mahdollisuutta kilpailla tasapuolisesti tarjouksilpailun lopulta voittaneen tarjouksentekijän kanssa.

Kantaja väittää lopuksi, että vastaaja rikkoi varainhoitoasetuksen 97 artiklaa ja soveltamissäännösten 138 artiklaa, koska se käytti muita kuin varainhoitoasetuksen 138 artiklassa sallittuja perusteita, käsitteli tietoja, joita kantaja ei ollut itse toimittanut hankintamenettelyssä, sekoitti valinta- ja sopimuksentekoperusteita keskenään ja ei soveltanut tarjouksen taloudellista edullisuutta koskevaa perustetta.

(¹) EUVL 2009/S 217-312293

(²) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25.6.2002 annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1605/2002 (EYVL 2002 L 248, s. 1).

Kanne 20.9.2010 — ClientEarth ym. v. komissio

(Asia T-449/10)

(2010/C 346/90)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ClientEarth (Lontoo, Yhdistyneet kuningaskunnat), Transport & Environment (Bryssel, Belgia), European Environmental Bureau (Bryssel, Belgia) ja BirdLife International (Cambridge, Yhdistyneet kuningaskunnat), (edustaja: S. Hockman, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— On kumottava 20.7.2010 tehty riidanalainen päätös eli asetuksen N:o 1049/2001 (¹) 8 artiklan 3 kohdan mukainen

kielteiseksi katsottava vastaus, jolla komissio epäsi kantajilta oikeuden saada tutustua tiettyihin ympäristöä koskevaa tietoa sisältäviin asiakirjoihin

— komissio on velvoitettava viipymättä ja kyseisiä asiakirjoja muuttamatta antamaan tutustuttavaksi kaikki 2.4.2010 tehtyä hakemusta ja 8.6.2010 tehtyä vahvistavaa hakemusta koskevan tarkastelun aikana yksilöidyt asiakirjat, elleivät ne kuulu asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun ehdottoman poikkeuksen soveltamisalaan, ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien väliintulijoiden oikeudenkäyntikulut, yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan SEUT 263 artiklan nojalla komission sellaisen implisiittisen päätöksen kumoamista, jolla hylättiin kantajien hakemus, joka koski oikeutta saada tutustua tiettyihin asiakirjoihin, jotka sisältävät ympäristöä koskevaa tietoa, jonka komissio on tuottanut tai saanut haltuunsa direktiivin 2009/28/EY (²) 19 artiklan 6 kohdassa säädetyn kertomuksen laatimisen yhteydessä ja joka liittyy biopolttoaineiden tuotannosta johtuviin kasvihuonekaasupäästöihin.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin.

Kantajat väittävät ensinnäkin, että komissio sovelsi virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 3 kohtaa ja 8 artiklan 2 kohtaa, koska se ei perustellut yksityiskohtaisesti sitä, että se vaati 27.4.2010 ja 29.6.2010 myönnettyjä pidennyksiä.

Toiseksi kantajat väittävät, että komissio sovelsi virheellisesti asetuksen N:o 1049/2001 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa, koska se ei perustellut yksityiskohtaisesti kunkin asianomaisen asiakirjan osalta sitä, miksi se ei antanut kyseistä asiakirjaa kantajille tutustuttavaksi. Komissio kieltäytyi 20.7.2010 eli asetuksessa säädetyn määräajan päättyessä antamasta kyseisiä asiakirjoja tutustuttavaksi eikä perustellut niiden luovuttamisen epäämistä asetuksessa ja oikeuskäytännössä edellytetyn tavoin.

Kolmanneksi kantajat katsovat, että vastaaja sovelsi virheellisesti asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklaa, koska se ei arvioinut kunkin asianomaisen asiakirjan sisältöä konkreettisesti ja erikseen. Komissio ei siten 20.7.2010 tai sitä ennen tehnyt taikka ei esittänyt konkreettista arviointia kunkin asianomaisen asiakirjan osalta erikseen eikä määrittänyt kuuluvatko nämä asiakirjat tai osa niistä pääsääntöä, jonka mukaan asiakirjat on lähtökohtaisesti annettava tutustuttavaksi, koskevan poikkeuksen soveltamisalaan.

Kantajat väittävät neljänneksi, että komissio sovelsi virheellisesti asetusta N:o 1049/2001 ja asetuksen N:o 1367/2006 ⁽³⁾ 6 artiklaa, koska se laiminloi lainmukaiset velvollisuutensa kaksivaiheisen hallinnollisen menettelyn aikana. Kantajat katsovat, että komissio kieltäytyi luovuttamasta asiakirjoja tai vetoamasta poikkeuksiin niiden tutustuttavaksi antamatta jättämisen perustelemiseksi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EUVL 2001 L 145, s. 43).

⁽²⁾ Uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY (EUVL 2009 L 140, s. 16).

⁽³⁾ Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL 2006 L 264, s. 13).

Kanne 1.10.2010 — Timab Industries ja CFPR v. Euroopan komissio

(Asia T-456/10)

(2010/C 346/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Timab Industries (Dinard, Ranska) ja Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Ranska) (edustaja: asianajaja N. Lenoir)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Ensisijaisesti päätös on kumottava
- toissijaisesti on kumottava päätöksen 1 artikla siltä osin kuin siinä todetaan, että Timab ja CFPR ovat osallistuneet myyntiehtoja ja kompensatiojärjestelmää koskeviin menettelyihin
- joka tapauksessa on muutettava päätöksen 2 kohtaa ja alennettava CFPR:lle ja Timabille yhteisvastuullisesti ja täysimääräisesti määrätyn sakon määrää olennaisesti
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat ensisijaisesti sen SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 20.7.2010 tehdyn komission päätöksen K(2010) 5001 lopullinen (asia COMP/38.866 — Eläinrehuksi tarkoitetut fosfaatit) kumoamista, joka liittyy myyntikiintiöiden määräämiseen, hinnoista ja myyntiehtoista sopimiseen sekä arkaluontoisten kaupallisten tietojen vaihtamista koskevaan kartelliin eläinrehuksi tarkoitettujen fosfaattien eurooppalaisilla markkinoilla.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi seuraavaan kahdeksaan kanneperusteeseen:

- puolustautumisoikeuksien, luottamuksensuojan ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen sekä asetuksen N:o 773/2004 ⁽¹⁾ ja sovintomenettelystä annetun tiedonannon ⁽²⁾ virheellinen soveltaminen koska kantajat katsovat, että niitä rangaistiin siitä, että ne olivat vetäytyneet neuvotteluista, joilla pyrittiin pääsemään asetuksen N:o 773/2004 10 a artiklan mukaisesti sovintoon, koska komission sovintoneuvotteluiden aikana määräämän mahdollisen sakon määrää korotettiin sittemmin 25 prosentilla, vaikka kantajien mukaan yhtäältä mahdollista sakkoa pitäisi korottaa korkeintaan 10 prosentilla sovintoneuvottelujen jatkamisesta kieltäytymisen perusteella ja toisaalta kilpailusääntöjen rikkomisen kestoja vähennettiin 60 prosentilla;
- perustelujen riittämättömyys ja ristiriitaisuus, puolustautumisoikeuksien loukkaaminen sekä todistustaakan laiminlyöminen, koska kantajat katsovat niitä syyttävän osallistumisesta menettelyihin, joihin ne eivät ole osallistuneet, vaikkei komission ollut todisteita niiden osallisuudesta;
- periaatteen, jonka mukaan taannehtivaa lakia ei saa säätää syytetyn vahingoksi, sekä luottamuksensuojan, yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaaminen, koska sakon määrä määrätettiin vuoden 2006 suuntalinjojen ⁽³⁾ mukaan, vaikka kilpailusääntöjen rikkominen, josta kantajia syytetään, tapahtui ennen kyseisten suuntaviivojen julkaisemista; kantajien mukaan kyseisten suuntaviivojen soveltaminen merkitsi sakon määrän korottamista;
- asetuksen N:o 1/2003 ⁽⁴⁾ 23 artiklan virheellinen soveltaminen sekä suhteellisuusperiaatteen ja periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen, koska kantajille määrätyn sakon määrä ei vastaa kyseessä olevien menettelyjen kestoja eikä törkeysastetta;
- ilmeinen arviointivirhe niiden menettelyjen törkeysasteen arvioinnin osalta, joista kantajia syytetään, sekä yhdenvertaisuusperiaatteen ja periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, loukkaaminen sakon perusmäärän määrättämisen osalta, koska komissio ei ottanut huomioon sitä, että kilpailusääntöjen rikkomisella ei ollut huomattavia vaikutuksia ja että Timabin osallistuminen kartelliin oli vähäisempää kuin muiden osallistujien;
- arviointivirhe periaatteen, jonka mukaan rangaistukset on määrättävä yksilökohtaisesti, ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaamisen osalta, koska kaikki lieventävät seikat hylättiin kantajien osalta sillä perusteella, että ne olivat riippuvaisia muista kartelliin osallistuneista tahoista ja Timabin kilpailukäyttäytymisestä;
- puolustautumisoikeuksien ja yhdenvertaisuusperiaatteen loukkaaminen sekä yhteistyötiedonannon ⁽⁵⁾ virheellinen soveltaminen, koska kantajille määrätyn sakon alentamista, joka myönnettiin yhteistyötiedonannon perusteella sovintoneuvottelujen yhteydessä, pienennettiin huomattavasti sen jälkeen, kun kantajat vetäytyivät sovintoneuvotteluista;